

PODIUM VAN DE WEEK

FOTO CYLENG BE

Vanavond in Theater Zuidpool. Daarna tot 29 januari op tournee. www.myspace.com/eisbr

AANRADERS

Elke week vindt u hier het kruim onder de voorstellingen die dit seizoen bij u in de buurt nog te zien zijn.

★★★★★

Pubers bestaan niet door Ontroerend Goed en Kopergieterij www.ontroerendgoed.be

★★★★

Pelléas et Mélisande door De Munt www.demunt.be
AC Ransart door Bad van Marie www.badvanmarie.be
We hebben een/het boek (niet) gelezen door tg Stan www.stan.be
MacBethbranding door Ensemble Leporello www.ensembleleporello.be

Atropa door Het Toneelhuis www.toneelhuis.be
Altijd prijs door Cie Cecilia en HETPALEIS www.compagnie-cecilia.be
Het verdragen van Versailles door Kopergieterij
De Legende van Woesterdam door Studio Orka en Kopergieterij www.kopergieterij.be
Het geslacht Borgia door Nunc en Baff www.baff.be
Picasso, striptease van een genie door Cour en Jardin www.courenjardin.be

★★★

Vergeten straat door NTGent www.ntgent.be
Auster/It Don't Mean a Thing If It Ain't Got That Swing door De Tijd www.detijd.be
Equus door De Fluistercompagnie www.defluistercompagnie.be

Enerverend! Vervelend! Intrigerend!

Theater ● EISBÄR ● Collateral Damage ★★

Van en met: Benny Claessens, Femke Heijens, Louis Van der Waal, Gert Portael, Simon Lenski, Eelco Smits...

Vorig seizoen zorgde het jonge collectief Eisbär voor een van de meest verrassende voorstellingen met *Always Cry At Endings*. Opvolger *Collateral Damage* lost die hooggespannen verwachtingen niet geheel in. En laat dat nu net de reden zijn waarom u deze voorstelling niet mag missen. DOOR LIV LAVEYNE

Always Cry At Endings van Eisbär, het collectief rond acteur-theatermaker Benny Claessens en collega Femke Heijens, was een drie uur durende rollercoaster langsheen slasher-film pastiche, pruikenfarce, moderne performance, Molières *Misanthrop* en keihard persoonlijk verdriet. Kortom, dwars theater met een welgemeende fuck you naar alle conventies. Nieuweling *Collateral Damage* placht diezelfde punkattitude te bereiken, maar verliest zich daarbij soms wat in te gemakkelijk samplen.

Enerverend

Aan de loeiharde muziek die bij momenten door de boxen schalt en zelfs de doorgewinterde theaterschouwer naar de oren doet grijpen, zal het in elk geval niet liggen. Muzikant Simon Lenski aait en geselt zijn cello en haalt klassiek met zijn laptop door de mangel tot een verwrongen soundscape. Even penetrant is het geluid van het krijt waarmee bij aanvang van de voorstelling de titel *COOLateral*

Dammanege op de achterwand van de vrijwel lege scène wordt gekrast. En al even ergerlijk voor de taalpuristen is het schabouwelijk Engels waarvan de vier acteurs (Femke Heijens, Benny Claessens, Gert Portael en Louis Van der Waal) zich een voorstelling lang bedienen. Afwisselend zullen ze tweeënhalve uur lang naar de microfoonstandaard stappen en een mededeling het publiek in kaatsen. "You are going to hate this show because... you are going to like this show because...": zij sommen de redenen op en wij hebben ze er maar uit te kiezen.

Vervelend

Laten we beginnen met een reden *to dislike* (die ze zelf weliswaar niet opsommen). Qua opzet is dit geforceerd entertainment. Louis Van der Waal die zich onder de kreet 'you like me, you know you like me' op de blote borst slaat tot zijn vel rood ziet. Hoelang kun je als onschuldige toeschouwer onbewogen blijven? Het is een vraag die zich al eerder en op dwingendere wijze stelde bij *Sonic Boom* van

Wim Vandekeybus, waarin een danser zichzelf in de borst sneed, tot ontzetting van veel toeschouwers. Het is lang niet de enige referentie die de revue passeert. We moeten meermaals denken aan Forced Entertainment, niet alleen een begrip maar ook de naam van de Britse performancetheatergroep rond Tim Etchells. Zelfs de sketch over de anonieme drugsverslaafde van het Vlaamse cabaretduo Ter bescherming van de jeugd krijgt er hier een broertje bij. Getuigt dat alles van bloedarmoede bij Eisbär of net van wel doordachte samplekunst?

Intrigerend

Origineel zijn de Eisbären wel als ze hun tanden laten zien en tot diep in hun ziel en gal kijken. Met schaamteloze biechtsessies ("I'm a loser because...") en andere persoonlijke oprispingen wanneer ze het hebben over het ergste wat hen ooit is overkomen: een konijn dat van huisdier tot stoofpot werd gedegradeerd, een vliegtuigvertraging, de dood van een vader, een

slechte recensie.

De nevenschikking waarmee die gradaties van ergheid naast elkaar geplaatst worden, bruuskeert en confronteert. Omdat het de waarheid is. Eigen aan de op zichzelf gerichte tunnelvisie van het westerse individu. U hoeft maar even op het journaal af te stemmen om te zien wat het hoofditem is: eerst de Vlaamse werknemers die ontevreden zijn over de werkdruk, als uitsmijter (*sic*) de hongersnood in Somalië. *Collateral damage*: het is maar hoe je het bekijkt.

Eisbär slaagt er evenwel in om het gemoraliseer vakkundig te omzeilen zonder vrijblijvend te worden. Zoals Louis Van der Waal – een revelatie! – die in een uitzinnige imitatiemarathon van allerlei beroemdheden (gaande van Al Pacino tot Anne Teresa De Keersmaeker) het kapitalisme over zijn knie legt. Of er is de slappe plastic opblaasbare palmboom in een uithoek van de scène, die Claessens tot de oneliner inspireert: "If I was in a hurricane, I would wish... I wasn't black" verwijzend naar het drama dat orkaan Katrina in New Orleans veroorzaakte.

Binnen een stramien van voortdurende herhaling test Eisbär het uithoudingsvermogen van performers en toeschouwers. De aard van de voorstelling noopt soms tot improvisatie en zoals dat eigen is aan improtheater wordt er nu eens raak dan weer flagrant naast geschoten. Maar dat is nu eenmaal ook *Collateral damage*: onbedoelde schade. Het is Eisbär niet te doen om verwachtingen in te lossen.

AANKONDIGING

Benjamin Verdonck grasduint in zijn repertoire

Zijn 313/Misschien wisten zij alles stond maandenlang op nummer één, zijn *Global Anatomy* kreeg vier sterren en jaren geleden herschreef hij de *Metamorphosen* van Ovidius voor een zeer gesmaakte jeugdtheaterversie. Onder de noemer *Repertoire* toont Benjamin Verdonck de komende weken in de Bourlaschouwburg een aantal van die producties.

Verdonck brengt niet zomaar een best of van zijn eigen werk, maar nodigt collega's uit om hun producties te tonen in de mythische Bourla. "Drie voorstellingen en een film waar ik ondersteboven van was", aldus Verdonck over zijn minifestival. Elke avond bestaat uit een productie van Verdonck, gevolgd door een gastproductie.

Zo brengt Miet Warlop er haar performance *Propositie 1* (★★★). Marijs Boulogne brengt in *De anatomie les* (★★★★★) haar zelfgemaakte en akelig op een menselijke baby lijkende pop mee, waarop ze een autopsie uitvoert, en in *Globaal Genomen* bekijkt Mong Rosseel van De Vieze Gasten de globalisering van onze voedselindustrie. In de film *Episode 1* toont Renzo Martens hoe de media omgaan met onheil. Tot slot stelt Verdonck twee nieuw geschreven teksten voor: *I'm Happy Men*, gebracht door Sara De Bosschere, en *Ik ben een Pegelhuis* met Paul Koek. (WE)

Repertoire vanaf 18 september in de Bourla. www.toneelhuis.be

Theater ● HET GEVOLG ● Het gras zal altijd geeler zijn ★★

Het is een warboel in de voormalige varkenswekerij in Geel Ten Aard, waar Het Gevolg zijn nieuwste locatieproject brengt. De loods is vervallen, het onkruid woekert, er liggen grote plassen en bergen fietswrakken. Zo'n warboel is het ook in het hoofd van Ward (Stefaan Degand).

Zijn dag is nochtans netjes ingedeeld, met op tijd en stond een sigaretje. Verder krabt hij haast obsessie-neel het vuil van fietsen en debiteert coureurswijsheden, genre: "Als ge niet kunt afzien, moet ge ervan afzien." Als kind werd hij op zijn fietsje gegrepen door een truck en sindsdien leeft hij in een wereldje van tandwielen, Claude Criquefion en Shetlandpony's. Zijn omgeving wordt vertolkt door Bruno Vanden Broecke en Nico Sturm. Met *Het gras zal altijd geeler zijn* groeft Het

FOTO JIMMY KETS

Het Gevolg brengt zijn nieuwste locatieproject in de voormalige varkenswekerij in Geel Ten Aard.

Gevolg zich in in de thuiszorg in en rond Geel. De voorstelling die daaruit ontstond, zal dan ook wellicht meer impact hebben op het publiek daar, wat ook de bedoeling is van dit locatieproject. Niet

dat het een slechte voorstelling is; ze is gewoon oké. Het is even wennen aan de keurige eloquente dictie van Ward, die je niet verwacht bij zijn conditie, maar dat kan evengoed een vooroordeel zijn tegenover gehandicapten. Degand brengt een nuchter en netjes geacteerd portret van een sympathieke geestelijk gehandicapte en er zit eerlijke ontroering in de scène tussen Ward en zijn moeder, die zelf op de sukkel is. Maar ook de clichés dreigen van bijvoorbeeld de ongevoelige manager, die de woorden 'maatschappelijk bewustzijn' wel gebruikt, maar niet in de praktijk omzet en het einde (overleden moeders prijken als sterren aan de hemel en waken zo over hun kroost) is wel heel *The Lion King*. Kortom: twee sterren is te weinig, drie net te veel. (WE)

Tot 20 september in de Blokstraat 10 in Geel Ten Aard. www.hetgevolg.be